

இலங்கையில் உள்ள மதங்களுள் இந்து மதத்திற்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு குறையாத தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டு. பௌத்த மதம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு உத்தியோகபூர்வமாக அறிமுகப்படுத்த முன்னரே இந்து மதம் வழிபாட்டுக்கூரிய மதமாக இருந்ததற்கு உறுதியான தொல்லியல், இலக்கிய ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. கி.மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் பண்டுகாபயன் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்தபோது, அங்கிருந்த சிவிகசாலா, சொத்திசாலா என்னும் இரு ஆலயங்கள் பற்றி மகாவம்சம் கூறுகிறது. பரோசிரியர் சனேரத் பரணவிதானா இவ்வாலயங்களில் ஒன்று சிவலிங்கத்தகை கொண்ட ஆலயம் எனவும், மற்றையது பிராமணர்கள் மந்திரம் ஓதும் இடம் எனவும் கூறுகிறார். ஆயினும் கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழகத்தைப் போல இலங்கையிலும் காணப்பட்ட சிறு தெய்வங்கள் அல்லது கிராமிய ஆலயங்கள் அழியக் கட்டிய மண், மரம், சூதகைகொண்டு அமகைக்கப்பட்டதால் அவைபற்றிய ஆதாரங்கள் பிற்காலத்தில் அதிகம் கிடைக்கவில்லை.

தமிழகத்தில் பல்லவர் ஆட்சியோடு தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தால் ஆகம மரபில் கற்களபை பயன்படுத்தி ஆலயங்கள் அமகைக்கும் மரபு தோற்றம் பெற்றது. இதன் செல்வாக்கு சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டது. இதற்கு நாயன்மார் பாடல்களில் மூதன்மபைப்படுத்திப் பாடப்பட்ட திருக்கதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய ஆலயங்கள் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

ஆயினும் இதற்கு முந்திய ஆகம மரபு சாராத ஆலயங்கள் செல்வாக்கு இழந்ததனைக் கூறமுடியாது. அவை தற்காலம் வரலாறு இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் தொடர்ந்து செல்வாக்குடன் இருந்து வருவதைக் காணலாம். இதற்கு வட இலங்கையில் உள்ள நாச்சிமார், ஐயனார், நாகதம் பிரான், காளி, அண்ணமார், வரைவர், காளகண்டன், முனி, ஊத்தகைக்குடியன், காளமுனி, இளந்தாரி மூதலான ஆகம மரபு சாராத சிறு தெய்வ ஆலயங்களகைக் கூறிப்பிடலாம். இவற்றின் இன்னொரு தனித்துவமான வடிவமே வலிகாமத்தில் இளவாலயையில் காணப்படும் கட்டத்தார் கோவிலாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியற் பிரிவு ஆசிரியர்களான இக்கட்டுரை ஆசிரியர், விரிவுரையாளர் செல்வி. சசிதா குமாரதவேன் மற்றும் வீரகசேரி நிறுவன ஊடக இணைப்பாளர் திருமதி. உமா பிரகாஷ் ஆகியோர் இணைத்து வலிகாமத்தில் மீள்கூடியேற்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்ட போது, இளவாலயை வசந்தபுரத்தகைச் சேர்ந்த திரு. நாகன் என்பவர் தமது கிராமத்தில் உள்ள பழமை வாய்ந்த 'கட்டத்தார் ஆலயம்' பற்றிச் சுவடைக்கக் கிறினார். இப்பெயர் சமகால ஆலய வழிபாட்டில் எமக்கு அதிகம் பரிட்சயமற்றதாக இருந்ததால் அவ்வாலயத்தையும், அப்பெயர் ஏற்பட்டதற்கான காரணங்களையும் ஆராய வணேடும் என்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது.

நடுற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 17 ஆம் நடுற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை நல்லபரத்தை தலநகராகக் கொண்ட யாழ்ப்பாண மன்னர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் அவ்வரசுக்குச் சார்பான பல்வற்றுப் படையிரிவுகள் இருந்துள்ளன. அதில் உள்ளூர்படவை வீரர்களும், பிறநாடுகளில் இருந்து வரவழகைக் கட்டப்படவை வீரர்களும் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள்க்கு விசுவாசமாக இருந்து, அவர்கள் மறைக்கொண்ட படையெடுப்புக்களில் பங்கெடுத்தற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு.

கி.பி.14ஆம் நடுற்றாண்டு கால இலங்கை அரசியல் நிலைவரம் பற்றிக் கஹும் 'ராஜவலிய' என்ற சிங்கள இலக்கியம் இலங்கை அரசுக்குள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சிபுரிந்த ஆரியச்சககரவரத்தி மன்னர்கள் பொருள் வளத்திலும், படையெடுத்திலும் மனைம்பெற்றிருந்தனர் என்றும், அவர்கள் தன்னிலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த அழகக்கோனாரை எதிர்த்து பல இலட்சம் போர் வீரர்களை அனுப்பி வதைத்தனர் எனவும் மிகைப்படுத்திக் கஹுகிறது. அந்நில் கி.பி. 15 ஆம் நடுற்றாண்டில் (1450) கோட்டை அரசன் சண்பகப்பெருமாள் என்னும் ஆறாம் பராக்கிரம்பாகு யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்த போது யாழ்ப்பாண மன்னர்களது படகளில் கருநாடர், கரேளர், தமிழர், துளுவர், வன்னியர், சோனர் முதலான படவை வீரர்கள் பராக்கிரம்பாகுவை எதிர்த்துப் போரிட்டதாகவும் மலேமும் கஹுகிறது.

16 ஆம் நடுற்றாண்டு போத்துக்கயேர் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்த போது முதலாம் சங்கிலி மன்னன் (1519-1561) அரசு தலநகரையப் பாதுகாக்க 12,000 இற்கு மறைப்பட்ட படவை வீரர்களை நிறுத்தி வதை திருந்தான் என்றும், அவன் தனக்க்கு உதவியாக தன்னிந்தியா குறிப்பாக கன்னட நாட்டிலிருந்து மலேமும் படவை வீரர்களை வரவழகைத்தான் என்றும் போத்துக்கயே ஆசிரியரான குவறேஸுச் சுவாமியார் கஹுகிறார். ஆகவே கட்டத்தார் கோவில் கள் தோன்றிய வரலாற்றுப் பின்னணியை நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணத்தில் அது நல்லபர் இராசதானி காலத்தில் தோன்றியதெனக் கருத இடமுண்டு.

இளவாலவை வசந்தபுரக் கிராமத்தில் காணப்படும் கட்டத்தார் கோவில் வரலாற்றுப் பழமவைய ந்ததென்பதை அவ்வாலயத்தகைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திய மஹப்பொருட்களில் இருந்து உறுதிசெய்ய முடிகிறது. ஆயினும் அவ்வாலயம் யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் தான் கட்டப்பட்டதென்பதற்கு உறுதியான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடக்கவில்லை. இருப்பினும் அதன் பழமவையையும் நிராகரிக் க முடியாது. யாழ்ப்பாண அரசு போத்துக்கயேரால் வற்றிகொள்ளப்பட்டதன் பின்னர் அவ்வரசில் படவை வீரர்களாக இருந்தவர்கள் அதே தொழிலைப் பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்தனர் எனக் கஹுமுடியாது.

அதேபோல் பிறநாடுகளில் இருந்து கஹிப்பட்டவை வீரர்களாக வந்து யாழ்ப்பாண மன்னர்கள்க்கு உதவியவர்கள் இவ்வரசின் வீழ்ச்சியோடு அனவையும் தமது சொந்த

நாடகங்களுக்கு திரும்பியதற்கும் ஆதாரங்கள் இல்லை. இவர்கள் போத்துக்கயே, ஓல்லாந்தப் படகைளால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அவர்கள் தமது போர்த்தொழிலகை கைவிட்டு பலவீனமான தொழில்களை ஆற்றப் பணிக்கப்பட்டதன் போத்துக்கயேர், ஓல்லாந்தர் கால ஆவணங்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது.

உதாரணமாக இலங்கையில் சோழர் ஆட்சிக்காலம் தொடர்பு படவை ரர்களாக இருந்த சிங்கநாதர் சமீகம் பின்னர் நெசவாத் தொழில் புரியும் கைக்குளவர்களாக மாறியதையும், வடகிழக்கு ஆபிரிக்காவில் இருந்து கலிபடகைளாக வந்து யாழ்ப்பாண அரசில் இணைந்து கொண்ட கறுப்பின மொறாக்கோ படவை ரர்கள் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் கடல் தொழிலில் ஈடுபட்டதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் படவை ரர்களாக இருந்த பல இனத்தவரும், நாட்டவரும் காலப்போக்கில் அத்தொழிலகை கைவிட்டு பிற தொழில்களில் ஈடுபடவண்டிய சமீகம் தோன்றியதால் அவர்கள் ஆற்றிய தொழிலின் காரணமாக குறிப்பிட்ட தொழிலுக்குரிய சாதிப்பெயர் அல்லது சமீகம் பெயர் தோன்றக் காரணமாகியது.

இவர்கள் போர்வீ ரர்களாக இருந்து பின்னர் பிறதொழிலுக்கு மாறிய போது போர்வீ ரர்களுக்குரிய கட்டத்தாரர்களோடும் பின்னர் குறிப்பிட்ட தொழில் புரிந்த சமீகத்திற்கு அல்லது சாதிக் குரிய கோவிலாக மாறியிருக்கவேண்டும். பரோசிரியர் பொ.இரகப்பதி இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரிய வழிபாட்டு மரபாக இருந்து வரும் அண்ணமார், இளந்தாரி முதலான ஆலயங்கள் தொடக்க காலங்களில் போர்வீ ரர்களுடன் தொடர்புடையதெனக் கருதியிருப்பது இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இதற்குமேலும் சான்றாக பரோசிரியர் சிவலிங்கராஜா திருகோணமலை, காலி முதலான இடங்களில் உள்ள கட்டத்தாரர்களோடும் பிற காலத்தில் வணிக சமீகத்திற்குரிய கோவிலாக மாறிய வரலாற்றை அடையாளப்படுத்தி இருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

இளவாலையில் கட்டத்தாரர்களோடும் அமனந்த வலிகாமம் யாழ்ப்பாணத்தில் தான் மயான பாரம்பரிய வரலாறு கொண்ட பிராந்தியம் என்பதை அங்கு கிடைத்து வரும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உறுதி செய்கின்றன. சிகிரியா குகையோவியத்தில் உள்ள கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சாசனம் ஒன்று வலிகாமத்திற்கும் அநுராதபுரத்திற்கும் இடையே இருந்த உறவு பற்றிக் கருகிறது.

12 ஆம் நூற்றாண்டில் வலிகாமத்தில் உள்ள துறமைகம் சோழரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததை தமிழகத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டுகள் உறுதி செய்கின்றன. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் வட இலங்கையில் அரசமதைத் கலிங்கமாகனின் முக்கிய படதை துறைகளில் ஒன்று வலிகாமத்தில் இருந்ததாக சி.எம்.சம் கருகிறது. யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்கள் பற்றிக் கருகும் கலையமலை அக்காலத்தில் முக்கிய குடியேற்றங்கள் நடந்த இடங்களாக வலிகாமத்தில் உள்ள மயிலிட்டி, தலைப்பள்ளை, இணுவில், தொல்புரம் ஆகிய இடங்களகைக் கருகிறது.

யாழ்ப்பாண அரசுகால நிர்வாகத்தில் வலிகாமம் மிகப்பெரிய நிர்வாக மையமாக இருந்ததாகக் கிறுமும் வபைவமாலகை இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் ஏனைய இடங்களும் கும்மான வணிக, போர்த்தொடர்புகள் வலிகாமத்தில் உள்ள காங்கேசன் துறைமுகம் ஊடாக நடந்தாக கிறுகிறது. இவ்வரலாற்றுப் பின்புலத்தை வைத்து நோக்கும் போது இளவாலையில் அமகைகப்பட்ட கட்டத்தாரர்களோவில் யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் அரசனுக்கு விசுவாசமாக இருந்து போரில் வீரமரணமடைந்தவர்களும் காகமுதலில் அமகைகப்பட்டதனைக் கிறுலாம் அவ்வாறு போர்வீரர்களாக இருந்தவர்கள் மற்றும் அவர்களின் வம்சத்தவர் போத்துக்கேயர், ஓல்லாந்தர் காலத்தில் பிறதொழில்களும் கு மாறிய போது அவ்வாலயம் குறிப்பிட்ட தொழில் புரியும் சமிகத்திற்கும் அல்லது சாதிக் குரிய கோவிலாக மாறியுள்ளதனைலாம். அதன் அடையாளமாக இளவாலகை கட்டத்தாரர்களோவில்பார்க்கலாம். தமிழர் வரலாற்றில் ஆலயங்கள் என்றும் அவர்களது பண்பாட்டின் அடையாளமாகவே இருந்து வருகின்றன. அவை பண்பாடும் பண்பட்டவும், வளர்க்கப்பட்டவும் காரணமாக இருந்து வருகின்றன. அதனால்தான் தமிழர் வரலாறு பற்றிய ஆய்வில் ஆலயங்களை தவிர்த்துவிட்டு அவ்வினத்தின் வரலாற்றை, பண்பாட்டை எழுத முடியாதிருக்கிறது.

இன்று தமிழர் இருப்பை அடையாளப்படுத்துவதற்கும் அதன் பண்பாட்டும் வரிகள் பாதுகாக்கப்பட்ட வேண்டும் என்ற கருத்து உரத்த குரலில் ஒலிக்கிறது. ஆனால் எமது பண்பாட்டின் தொன்மங்கள் எமது பாரம்பரிய கிராமிய அல்லது ஆகம மரபுசாராத சிறுதயெவ வழிபாடுகளிலும் உண்டு என்பதைப் பலர் மறந்து விடுகின்றனர். இன்று ஆலய அமைப்பை, கிரியை முறையை, ஆண்டவன் பெயர்களையென்றவது நாகரிக மாற்றம் என பார்க்கப்படுகிறது.

இதனால் அண்ணமார், நாகதம்பிரான் ஆலயங்கள் சிவன், ஈஸ்வரர் ஆலயங்களாகவும், வரைவர் ஆலயம் ஆஞ்சநேயர் ஆலயமாகவும், கண்ணகி, துர்க்கை ஆலயங்கள் அம்மன் ஆலயங்களாக மாற்றப்பட்டு ஆகம முறைப்படி கிரியைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்நிலையில் இருப்பது ஆண்டுகளும் குப்பின்னர் மீளக்கூடியறிய இளவாலகைகள் அழிவடைந்த நிலையில் காணப்படும் தமது கட்டத்தாரர்களோவில் மீண்டும் அதே பெயரில் கட்டிமுடிக் வேண்டும் எனக் காட்டும் ஆர்வம் மகிழ்ச்சி தருகிறது. ஆனால் தமது இருப்பிடத்தையே முறையாக அமைப்பதற்கும் பணம் எங்கிருந்து கிடைக்கும் என ஏங்கும் அம்மக்களிடம் இவ்வாலயத்தை எவ்வாறு கட்டிமுடிக் கலாம் என்ற ஆதங்கமும் காணப்படுகிறது. இதன் எமது மரபுரிமையைப் பாதுகாப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர்களும், வசதிபடத்தவர்களும் கருத்தில் எடுப்பது தமிழர் மரபுரிமையைப் பாதுகாக்கும் பணியாக இருக்கும்.

மலம் : வீரகேசரி - ஐப்பசி 10, 2012